

P. Autorisation af handlende, Opkøbere eller Producenter samt Rayonnering (Indskrænkning af en Virksomhed til en bestemt Kundekreds eller Tildeling af Leverandører til en given Industri).

Q. Garantierklæringer, hvorved Importørerne bindes til a) ikke at sælge til Udlandet, b) til Levering til en vis Pris, c) til at finde sig i Rationering.

R. Forbud mod at lave visse Blandinger og Surrogater.

S. Befaling til kun at bruge visse Raastoffer til visse Varer eller kun at fremstille disse i begrænsede Kvanta.

T. Aflevering af Produktion til visse Priser.

U. Forbud mod at bruge sin Produktion, som man vil.

A. Prisregulering:

1. Den overordentlige Kommission, nedsat efter Loven af 7. August, forhandler med Firmaer eller Organisationer, slutter i Regelen en Overenskomst om Priser (f. Eks. Huder, Tekstil, Margarine), indstiller dog undertiden, naar Overenskomst er umulig, at gennemføre en bestemt Ordning (f. Eks. ved Støvle-Detailprisen), Indstillingen gaar til Indenrigsministeriet, der i Regelen udsteder en tilsvarende Bekendtgørelse.

2. Naar Statslagre udleveres, prisreguleres disse, naar de skal ud i Salg til Publikum. Indgaar de som Raastoffer i videre Frembringelse, bliver der Prisansættelse for vedkommende Vare som Betingelse for at udlevere den til Lageret.

3. Bygningsmateriale-Udvalget slutter en Overenskomst, f. Eks. om Mursten og lignende, der senere faar Bekendtgørelsesform.

4. Prisreguleringskommissionen delegerer undertiden sin Ret til at gøre Indstilling til visse Nævn.

5. Industriraadet og Grosserer-Societetet gør ved Raavarer og Mellemprodukter ofte sin Garantierklæring afhængig af, at visse Priser fastsættes. Undertiden følger Industriraadet Varen saa langt ned, at den ogsaa fastsætter Detailavancen. Industriraadets Prisregulering er ikke uden Fasthed. Industriraadet sætter ogsaa undertiden Priser paa visse Varer af dansk Oprindelse som Fernis, Smøreolie og Fedtstoffer, naar det offentlige har overladt det Administrationen af vedkommende Vare.

6. Lovbefalet Maksimalpris (f. Eks. Uld, Korn).

7. Maksimalpris, fastsat ifølge Ordre i en Lov, som f. Eks. Maksimalpris paa Tekstilvarer, Mel, Kød o. s. v.

8. En Del Prisregulering sker ved direkte Tilskud, a) fra Statskassen (Kød-loven), b) fra Fonds, opsparede ved Afgifter, der er erlagte for Kvanta, som har faaet Lov til at gaa ud i fri Handel, eller for eksporterede Varer. Rationerede Varer er næsten altid prisregulerede ifølge den Lov, de er rationerede efter, og hvorefter de faar Statstilskud. Statstilskuddene gives som Regel ved særlig Lov eller ved Tilslutning fra Finansudvalget.

9. Undertiden er Prisreguleringen ved Overenskomst ret ensidig sat af vedkommende Erhverv, som f. Eks. Dampskibsfragterne, der sættes af Fragtnævnet, og hvor Statens Andel i Forholdsregelen egentlig blot bliver den ved at udstede Fragtnævnets Ordre som kongelig Bekendtgørelse at give vedkommende Organisation Politimyndighed over sine Medlemmer.

B. Fastsættelse af Avance.

Forordningen af 1. Februar 1917 forbyder Handel og Industri at tage mere end normal Avance (fortolket som samme Procent). Forordningen af Oktober 1918 tillader dog Importørerne at regne som deres Indkøbspris Prisen i Eksportlandet den Dag, de udfører, selv om de har købt billigere. Forordningen af 1. Februar kan sikkert laves om. Denne Regel gælder de fleste Varer, der ikke er maksimalprisansatte, og angiver Princippet.

For visse Varer, der ikke er maksimalprisansatte, har man fastsat Avancen procentvis. Dette gælder for en stor Del Handelsavancer. Den procentvise Avance er snart en Nettoavance, snart en Bruttoavance. Alle disse Avancer sættes efter Loven af 7. August. Ogsaa Industriraadet fastsætter Avancer for indførte Raastoffer og Mellemprodukter.